

Superar la transició

Les últimes eleccions del mil·lenni a les Corts espanyoles arriben en un moment clau de la nostra història política. Els canvis accelerats que viu la societat en tots els ordres fan més evident un relleu generacional que impregna els hàbits socials, la cultura i l'economia. Però aquest relleu generacional, encara que siga inevitable, es fa esperar més en el món oficial, en el món de la política i de les institucions. La realitat no confirma del tot, de manera tangible, les expectatives de canvi. Els partits polítics són conscients d'aquesta situació, però fins ara han demostrat que la seua capacitat d'adaptar-se a les noves condicions és limitada. Els nous aires han arribat a molts ajuntaments i també, en certa manera, als governs de les Illes Balears i d'Aragó, però poca cosa més.

No és solament qüestió de persones. No es tracta de canviar gent gran per gent jove, sinó de canviar mentalitats i maneres de fer. I no hi ha dubte que un dels factors que més pesen en aquesta situació és la dificultat de superar la transició política espanyola. Fins ara, l'equilibri de forces al Congrés dels Diputats i al Senat ha estat un reflex de l'etapa anterior. Les eleccions del 12 de març vinent són una oportunitat de canviar aquest equilibri, però tot indica que serà complicat. Les proclames neonacionalistes del PP (calcades de les de fa cent anys), l'existència d'ETA i els malèvols efectes electorals del trencament de la treva, la inconsistent cultura del pacte que encara demostren el PSC o el PSPV (que frustren o dificulten la formació de candidatures àmplies al Senat), la timidesa

general (timidesa és poc) a l'hora de considerar les relacions entre Catalunya, el País Valencià i les Illes Balears en els programes electorals, tot plegat posa en evidència les grans dificultats a l'hora de superar la transició.

Però la renovació i la regeneració acabaran arribant a la política. En aquest sentit, l'avís de CiU que podrien no donar suport al pròxim govern espanyol (que seria una novetat), els intents de candidatures àmplies d'esquerres al Senat (algun dia quallaran), la incorporació d'independents notables a les llistes del Bloc (Valencians pel Canvi) i la presentació de llistes electorals d'Esquerra Republicana a totes les vuit "circumscripcions electorals" dels Països Catalans, són senyals d'un desacomplexament salutable que per fi comença a arribar al món de la política.

En particular, l'aposta d'ERC de presentar-se també al País Valencià –en coalició amb el Front pel País Valencià–, i a les Illes Balears –on ja va tenir un paper en les últimes eleccions municipals i autonòmiques–, és important perquè comença a normalitzar en el món de la política real allò que fins ara només ha existit en el món de la cultura o en el dels símbols. I perquè aporta factors interessants al panorama electoral valencià: si, d'una banda, atrau sectors del nacionalisme fins ara abstencionistes, també afegeix una opció d'esquerra (Front-ERC) a l'oferta del BNV (aliat de CiU i el PSM), que evoluciona cap al centre. Visualitzar el futur en les llistes electorals és sens dubte el primer pas perquè, tard o d'hora, aquest futur siga realitat. ■

"No és solament qüestió de persones, sinó de canviar mentalitats i maneres de fer. I no hi ha dubte que un dels factors que més pesen en l'actual situació política és la dificultat de superar la transició."

GALERIA

73

BarnaSants, escenari de la cançó d'autor

Núria Zayas

A partir del 27 de gener el barri de Sants de Barcelona acollirà la cinquena edició del Festival BarnaSants 2000.

OPINIO

11

Rebentar l'Entesa

Pere Martí

13

Estapé respon

Fabià Estapé / Toni Cañís

"Espana no va bien"

Toni Cañís

15

Temors i esperances...

Lluís Bonada

16

Tres ocellets i mig

Martí Domínguez

17

El centre, bitllet d'anada...

Oriol Bartomeus

18

La tercera via porta a...

Llibert Ferri

19

"L'alternativa a la balear"

Miquel Payeras

Valor, grandària, grandesa

Ramon Barnils

El llibre vermell dels espies

Xavier Vinader

82

Breu història del temps, 2

Joan Francesc Mira